

Vida Litúrgica

LA FESTA DEL CARME

OTA l'Església s'associa avui als Frares de la Benaurada Verge Maria del Mont Carmel, celebrant amb ells llurs glòries i magnificències obrades per la Mare de Déu en favor de son Orde benamat i predilecte.

La bella i tendra litúrgia carmelitana d'aquesta festivitat és tot un cant de reconeixement per l'excelsitud de les glòries carmelitanes atorgades per la Verge, sortint espontàniament de l'ànima carmelitana un himne de lloança a Maria en graïment de tanta gràcia i mercè.

Breument resumits tots els privilegis i magnificències obrades per Maria en favor de son Orde del Carme es troben en les lliçons del segon nocturn de l'Ofici de Matines, revisades escrupolosament pel Cardenal Belarmino i altres insignes Purpurats abans que entressin a formar part del Breviari romà. Foren els Carmelites, diu la IV lliçó, «els primers en erigir un temple a la puríssima Verge en el Mont Carmel, des d'on el profeta Elias veié antigament alçar-se del mar aquell nuvolet que fou tipus insigne de Maria Immaculada». I a aquest nou temple, continua el Breviari en la V lliçó, «acudien tots els dies (els Monjos del Mont Carmel), i amb pietosos ritus, pregàries i càntics de lloança honoraven allí a la Verge Santíssima com a Patrona tutelar del seu Orde, essent anomenats per tots indistintament *Germans de la Benaurada Verge del Mont Carmel*, títol aquest que no solament confirmaren els Sumes Pontífexs, sinó que concediren especials indulgències a tots aquells que així anomenessin a aquest Orde, o també a tots o a cada un dels seus Religiosos».

Altra glòria insigne dels Carmelites n'és el Sant Escapulari que la Verge Santíssima lliurà al General anglès sant Simó, com llegim en la mateixa lliçó del Breviari, per tal que fós l'hàbit distintiu i honorífic del seu Orde, ensems que una penyora certa de predestinació per tot el qui morís amb ell revestit. L'autenticitat d'aquesta aparició i promesa de la Verge ha estat vindicada valerosament no tant sols pels grans defensors i apologistes de les glòries del Carme, sinó també per la mateixa autoritat dels Pontífexs i de tota l'Església docent. Bastí recordar ací les paraules del savi Pontífex Benet XIV en la seva gran obra crítica *de Festis B. Virginis*, al 16 de juliol: «posar en dubte la revelació de Simó Stok quan rebé l'Escapulari solament ho pot fer un menyspreador orgullós de la religió... Aital visió la tenim Nos per certa, i així tothom la deu tenir: *visionem hanc veram credimus veramque habendam ab omnibus arbitramur*.

Protecció maternal dispensà també Maria amb els seus Carmelites—acaba aquesta V lliçó del Breviari—suggerint al Papa Honori III en 1226 que aprovés la seva Regla, fent emmudir d'aquesta manera als enemics d'aquella Religió que trevallaven per extingir-la i fer-la desaparèixer d'Europa. I per últim trobem vindicat en la VI lliçó el gran Privilegi Sabatí que l'omnipotència suppli-